

BẢN TUYÊN CÁO CỦA TẬP THỂ

TỔ QUỐC - DANH DỰ - TRÁCH NHIỆM

Tập thể Chiến Sĩ Việt Nam Cộng Hòa Hải Ngoại

HỘI ĐỒNG ĐẠI DIỆN

2002 Carignan way, San Jose, CA. 95135 ĐT: (408) 270 - 1357

www.tapthechiensivnchhaingoi.org

Bản văn số: 012/ HĐDD/VP

Tuyên cáo của Tập Thể Chiến Sĩ VNCH Hải Ngoại về những lời phát biểu của cựu Thiếu Tướng Nguyễn Cao Kỳ ở Việt Nam.

Chúng tôi, toàn thể cựu quân nhân QLVNCH, Cảnh Sát Quốc Gia, Lực Lượng Bán Quân Sự và thế hệ Hậu Duệ trong Tập Thể Chiến Sĩ VNCH Hải Ngoại đã vô cùng công phẫn khi được tin ông Nguyễn Cao Kỳ, một sĩ quan cấp Tướng đã từng làm Tư Lệnh Không Quân, và cũng là người đứng trong hàng ngũ Lãnh Đạo Quốc Gia trong nền Đệ Nhị Cộng Hòa Việt Nam, đã xin được chiếu khán để về Sài Gòn xúng tụng chế độ độc tài của bạo quyền cộng sản Việt Nam.

Vì thời thế mà ông Nguyễn Cao Kỳ đã lên tới địa vị chỉ huy trong quân đội và lãnh đạo quốc gia. Nhưng ông vốn dĩ là người không có căn bản học vấn và ngoài tài lái máy bay, lại không có kiến thức chuyên môn về tổ chức và lãnh đạo Không Quân, thêm vào tình hình phức tạp, ngạo ngược, nên đã không đứng vững lâu dài ở những cương vị chỉ huy và lãnh đạo.

Từ ngày sang Hoa Kỳ, vì là người không có tài năng thực sự, nên ông Nguyễn Cao Kỳ làm gì cũng thất bại. Hiện nay ông là người bị khánh kiệt tài sản nên kiếm cơ hội về làm ăn với cộng sản Việt Nam.

Tập thể Chiến Sĩ Việt Nam Cộng Hòa Hải Ngoại long trọng tuyên bố rằng những lời phát biểu vô trách nhiệm của ông Nguyễn Cao Kỳ, khi xúng tụng chế độ cộng sản độc tài, là một hành động của kẻ hèn nhát, vô liêm sỉ, đi ngược lại nguyện vọng của toàn dân Việt Nam. Vì mưu cầu danh lợi, ông Nguyễn Cao Kỳ đã lộ mặt phản phúc và trở về nước để quy lụy nhà cầm quyền độc tài cộng sản hiện đang thống trị đất nước, đàn áp tôn giáo và tước bỏ mọi quyền tự do của người dân, cản trở bước tiến của dân tộc.

Tập Thể Chiến Sĩ Việt Nam Cộng Hòa Hải Ngoại long trọng tuyên bố loại trừ ông Nguyễn Cao Kỳ ra ngoài hàng ngũ những Người Việt Quốc Gia và nhận định rằng vì ông đã bị cộng đồng người Việt khinh bỉ và xa lánh nên những câu gì Nguyễn Cao Kỳ phát biểu ở Việt Nam để lấy lòng chức quyền cộng sản cũng sẽ không có ảnh hưởng gì đến tinh thần chống cộng của khối người Việt tỵ nạn cộng sản ở hải ngoại.

Làm tại Hoa Kỳ ngày 16 tháng Giêng năm 2004

Tập thể Chiến Sĩ/VNCH Hải Ngoại

Chủ Tịch Hội Đồng Đại Diện

GS Toàn Phong Nguyễn Xuân Vinh

Ngày 16 tháng 1 năm 2004, tôi nghe lời phê bình của giáo sư Toàn Phong Nguyễn Xuân Vinh về Thiếu Tướng Nguyễn Cao Kỳ trên đài phát thanh Á Châu Tự Do (Radio Free Asia). Tôi vô cùng ngạc nhiên vì sao một nhà khoa bảng như ông mà lại dùng lời lẽ quá sức thô bỉ? Tôi gọi điện thoại khuyên ông hãy bình tĩnh để cho cái tâm lắng xuống trước khi phê phán thì ông lại nổi nóng và còn cho biết rằng ông sẽ ra tuyên cáo với lời lẽ nặng nề hơn. Tôi nói: "Nếu giáo sư ra tuyên cáo, tôi sẽ lên tiếng". Ông thách thức: "Anh có giỏi, anh hãy lên tiếng đi".

Nay tôi lên tiếng không phải vì sự thách thức của giáo sư. Tôi lên tiếng với mục đích báo động cho giáo sư biết rằng ông đang là công cụ của một Tổ Chức Bí Mật (có thể của Tỉnh Báo Cộng Sản Việt Nam, Tỉnh Báo Cộng Sản Trung Cộng, Tỉnh Báo Pháp, Tỉnh Báo ?) mà ông không ý thức.

Khi làm tờ báo Lý Tưởng của Không Quân, tôi có mời giáo sư Nguyễn Xuân Vinh cộng tác, mặc dầu ông ta đã bỏ Không Quân từ lâu và sau năm 1975 ông không hề thăm hỏi hay ủy lạo các Không Quân chạy loạn đến

Hoa Kỳ. Tôi đã đề cao (chữ của nhân gian gọi là đánh bóng) ông trên tờ báo Lý Tưởng để thế hệ hậu duệ noi theo gương hiếu học của ông. Những niên trưởng Không Quân đồng thời với giáo sư biết rõ quá trình "hoạn lộ" của giáo sư, khuyên tôi nên dè dặt. Họ nói:

- Giáo sư tham gia Đảng Cần Lao, rồi nhờ tài "khéo léo luồn cúi" với ông Đỗ Mậu - Quân Ủy Đảng - để "Nhảy vọt" từ một ông Thiếu Úy leo lên ông Trung Tá Quyền Tư Lệnh Không Quân trong vòng hai năm (1955 - 1957), mà tài bay bổng của giáo sư chỉ mới chập chững.

- Giáo sư "đập" tàu bay, bị Thiếu tá Nguyễn Ngọc Oánh phạt ngưng bay, cho về làm giảng viên địa huấn Trường Phi Hành. Khi giáo sư làm Tư Lệnh, giáo sư gọi Xếp cũ của mình là Thiếu tá Oánh về Tân Sơn Nhất để trừng phạt bằng những ngón đòn hành hạ rất tiểu nhân.

- Giáo sư thăng tiến hoạn lộ bằng cửa hậu, chưa từng đóng góp xương máu với anh em nên thuộc cấp bất phục tùng. Khi nắm quyền Tư Lệnh trong tay, giáo sư báo thù cho hả, nên thuộc cấp không kính trọng.

- Người nào muốn thăng quan tiến chức, phải theo Đảng Cần Lao thì mới được giáo sư cất nhắc địa vị, nên thuộc cấp bất mãn. Một Tư Lệnh Quân Chung nằm trong hệ thống Đảng cầm quyền, nặng tình thân bè phái và mang tâm địa báo thù thì mới sản sinh ra vụ phi công Phạm Phú Quốc và Nguyễn Văn Cử nổi loạn để chấm dứt chế độ. Cho nên, sự sụp đổ của chế độ Cụ Ngô Đình Diệm là có sự gián tiếp nhúng tay của giáo sư.

Tuy được các niên trưởng cảnh giác, tôi vẫn một mực đề cao giáo sư. Tôi cho rằng những sự thể nêu trên do các niên trưởng kể đã thuộc về quá khứ. Sau năm 75, mọi giá trị thứ bậc đều bị sụp đổ. Nếu chúng ta không biết bảo vệ nhau mà cứ tiếp tục bôi tro trát trấu lên mặt nhau thì chỉ tổ làm cho đối phương khinh miệt.

Những bài viết của nhà văn Toàn Phong trên giai phẩm Lý Tưởng phần lớn thuật lại những hoạt động của ông từ Viện Hàn Lâm này đến Đại Học nọ. Độc giả đã chán ngấy "CÁI TÔI" của giáo sư, viết thư gửi về tòa soạn yêu cầu chấm dứt. Tôi gọi điện thoại đề nghị giáo sư chuyển hướng sang đề tài viết về tuổi trẻ. Tôi mời giáo sư về Houston nói chuyện với nhóm trẻ Thế Hệ. Tôi đề nghị thay vì đi nghỉ hè hằng năm ở nơi chốn nào đó, thì giáo sư nên nhân danh Cựu Tư Lệnh Không Quân đi thăm viếng, vãn về anh em Không Quân trôi giạt đến các đảo và đồng thời nhân danh Giáo Sư Đại Học đứng ra can thiệp với Cao Ủy Tỵ Nạn để cho anh em sớm được vào Hoa Kỳ.

Tiếc thay giáo sư đã không "tiếp tục sự nghiệp làm văn hóa", lại "dán thân" vào con đường đấu tranh chính trị mà không đủ can đảm nói thẳng cho đồng đội biết hậu ý của mình, nên phải nhập nhằng với cái chiêu bài "BỐN KHÔNG": Không hòa hợp, không hòa giải, không thỏa hiệp, không điều đình.

Người viết xin có đôi điều nhận xét về lời lẽ của giáo sư trong bản tuyên cáo:

- Giáo sư Nguyễn Xuân Vinh cậy mình có văn bằng Tiến Sĩ, lớn tiếng bĩ thử ông Nguyễn Cao Kỳ không có căn bản học vấn. Thiết tưởng người nào học càng cao, càng khiêm tốn vì biển học mênh mông. Giáo sư bĩ thử như vậy là quên mất ông Tư Lệnh kế vị giáo sư cũng chỉ có căn bản học vấn bằng ông Nguyễn Cao Kỳ mà thôi. Lại thêm, căn bản học vấn của ông Tư Lệnh kế vị ông Nguyễn Cao Kỳ cũng chỉ có học vấn bằng ông Nguyễn Cao Kỳ mà thôi. Đó là chưa kể phần lớn những anh em Không Quân nói riêng và Quân Đội nói chung đã hy sinh trên các mặt trận hoặc còn sống đến bây giờ cũng chỉ tầm cỡ học vấn của ông Nguyễn Cao Kỳ. Giáo sư nóng giận vì thù riêng nên vô tình khinh miệt căn bản học vấn của cả một Quân Chung mà có thời kỳ giáo sư làm Tư Lệnh.

- Giáo sư Nguyễn Xuân Vinh chê ông Nguyễn Cao Kỳ không có kiến thức chuyên môn về tổ chức và lãnh đạo Không Quân. Theo ý giáo sư, xếp đặt người nào theo Đảng của giáo sư vào vị trí chỉ huy đơn vị dù là kẻ bất tài hoặc trả thù thuộc cấp khi có cơ hội mới được kể là có kiến thức chuyên môn của nhà tổ chức và lãnh đạo?

- Giáo sư Nguyễn Xuân Vinh chê ông Nguyễn Cao Kỳ có tính tình phản phúc. Phải chăng ý giáo sư muốn nói ông Nguyễn Cao Kỳ tham gia cuộc đảo chánh lật đổ chế độ Tổng Thống Ngô Đình Diệm là phản phúc? Nếu kết tội như vậy thì hầu hết những nhà lãnh đạo của nền Đệ Nhị Cộng Hòa đều là kẻ phản phúc. Khi làm Thủ Tướng, ông Kỳ mời giáo sư Vinh về nước làm Tổng Trưởng Giáo Dục. Giáo sư đã về nước, nhưng vì thấy tình thế quá khó khăn nên giáo sư đã quay trở lại Mỹ. Nếu giáo sư biết ông Kỳ vốn có tính phản phúc, tại sao lại về rồi lại đi? Quân nhân được gửi đi học ngoại quốc, hầu hết đều trở về nước tiếp tục phục vụ. Riêng giáo sư Vinh ở lại để phụng sự ... khoa học!

- Giáo sư Nguyễn Xuân Vinh chê ông Nguyễn Cao Kỳ có tính tình ngược ngạo. Có lẽ tại ông Kỳ khinh giáo

sư tìm đường thăng quan tiến chức bằng cửa hậu, chứ không bằng thành tích chiến đấu?

Từ những chê bai và miệt thị đó, giáo sư kết luận: *"Ông Kỳ đã không đứng vững lâu dài ở những cương vị chỉ huy và lãnh đạo"*. Vì nóng giận, giáo sư dạy toán Nguyễn Xuân Vinh đã đưa ra những luận cứ có quá nhiều sơ hở. Ông Nguyễn Cao Kỳ làm Chỉ Huy Trưởng Liên Phi Đoàn Vận Tải khá lâu. Chỉ có thời gian ông làm Tư Lệnh KQ không lâu, vì bị đẩy ra làm Thủ Tướng. Phải chăng giáo sư Vinh chê ông Kỳ không làm Phó Tổng Thống đủ lâu như Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu? Làm Thủ Tướng lâu như ông cộng sản Phạm văn Đồng thì mới được giáo sư toán học Nguyễn Xuân Vinh khen là người tài đức?

- Giáo sư Nguyễn Xuân Vinh chê ông Nguyễn Cao Kỳ bất tài nên bị khánh kiệt tài sản. Thủ Tướng và Phó Tổng Thống Nguyễn Cao Kỳ là người vô sản (vì trong sạch) thì làm gì có tài sản để khánh kiệt? Bỏ thủ như vậy, giáo sư có thấy thẹn với lương tâm? Từ chỗ cho rằng ông Kỳ bị khánh kiệt tài sản, giáo sư Vinh vội kết tội ông Kỳ về làm ăn với cộng sản Việt Nam. Không hiểu giáo sư Vinh lấy chứng cứ ở đâu để buộc tội ông Kỳ một cách hồ đồ như vậy?

- Giáo sư Nguyễn Xuân Vinh chê ông Kỳ hèn nhát và vô liêm sỉ. Thủ hởi khi làm Tư Lệnh Không Quân, giáo sư đã bay một phi vụ chiến đấu nào? Trong khi làm Chỉ Huy Trưởng Liên Phi Đoàn, ông Kỳ đã bay rất nhiều phi vụ thả dù Biệt Kính ngoài Bắc Vĩ Tuyến 17. Khi làm Tư Lệnh Không Quân, ông Kỳ đã bay oanh tạc Bắc Việt. Một người bước lên đài danh vọng qua "cửa hậu" để ngồi mát trong phòng lạnh, một người lặn vào lửa đạn chiến trường. Ai hèn nhát, ai liêm sỉ?

- Giáo sư Nguyễn Xuân Vinh kết tội ông Kỳ xung tưng chế độ độc tài, độc đảng mà quên rằng chính giáo sư đã "cài đặt" hệ thống độc đảng (Cần Lao) vào bộ máy Quân Chung khi làm Tư Lệnh.

Cuối bản tuyên cáo, giáo sư Nguyễn Xuân Vinh khẳng định dù ông Kỳ tuyên bố như thế nào cũng không ảnh hưởng tinh thần chống cộng của khối người Việt tỵ nạn cộng sản ở hải ngoại. Xin giáo sư đừng quá lo xa. Người Việt nào cho đến bây giờ vẫn còn giữ bản thân trong "tình trạng tỵ nạn cộng sản" thì không có gì làm lay chuyển tinh thần họ được. Thực tế, đã có rất nhiều người Việt về nước để du lịch, buôn bán, kết hôn ... trước khi có lời phát biểu của ông Kỳ.

Ký tên bản tuyên cáo của Tập Thể Chiến Sĩ, ông Nguyễn Xuân Vinh không ghi mình là Cựu Đại Tá Tư Lệnh KQ, mà lại ghi là Giáo sư. Phải chăng ông sợ mình kém "lon" hơn Tướng Lê Minh Đảo?

Chỉ nêu lên từng ấy sự kiện trong bản tuyên cáo, người viết cũng đã đủ trình bày CHÂN TƯỚNG của giáo sư Toàn Phong Nguyễn Xuân Vinh. Giáo sư lâu nay không phải là nhà hoạt động đấu tranh Dân Chủ - Nhân Quyền. Tự đứng người ta "bưng" giáo sư lên ngôi vị Chủ Tịch vì giáo sư là đối tượng đã được "Tổ Chức Bí Mật" điều nghiên bản chất "CÁI TÔI" của giáo sư kỹ càng trước khi sử dụng. Người viết mong giáo sư nên dành thì giờ tìm hiểu Tổ Chức đứng trong bóng tối chỉ đạo mình là ai để ngưng làm công cụ của họ. Giáo sư là người thường đem truyện Kiều rao giảng, chắc giáo sư phải thuộc câu: "Chữ Tâm kia mới bằng ba Chữ Tài". Cái Tài thì đỡ bằng Tiến Sĩ Toán cũng cần phải có cái Tâm nữa, giáo sư ạ!

Người viết cũng xin có đôi lời với quý anh chiến sĩ đang ở trong tổ chức mệnh danh Tập Thể Chiến Sĩ VNCH Hải Ngoại. Xin các anh hãy thận trọng. Đừng trông thấy cái "résumé" của giáo sư mà tưởng giáo sư là người chủ động. Tấm lòng yêu nước, thương dân là đáng quý. Nhưng cống hiến tấm lòng ấy mà không suy xét, tìm hiểu cho rõ "ngọn nguồn, lạch sông" là hoang phí năng lực và khi khám phát ra thì không còn kịp nữa.

Đặng Văn Âu, ngày 18 tháng 1 năm 2004
7403 Dearborn Street, Houston, TX. 77055